

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. No. 280.

Elleve Session.

77de Møde.

Torsdagen den 29de Marts Kl. 1.

(Forsæt.)

S. Pedersen (Forsæt.): Iffor indbragte jeg i Forening med forskellige andre ærede Rigsdagsmænd en Anmodning til den daværende Indenrigsminister i samme Anledning; saavidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, forespurgte han sig hos Amtsraadene, og de have, navnlig Amtsraadene for Hjørring og Aalborg Amt, erklæret sig for Sagen, hvorimod der jo, ligesom ved andre Sager, er megen Meningsforskjellighed med Hensyn til den Maade, hvorpaa Sagen skal ordnes. Jeg skal ingenlunde nægte, at dette vil have sine Vansteligheder, men jeg tror dog ikke, de ere større, end at de jo ere til at overvinde, navnlig hvis man saavidt muligt vil overlade de communale Autoriteter at ordne Forholdet. Det forekommer mig, at naar $\frac{1}{3}$ eller ialtfald over Halvdeelen af en Egns Beboere vare enige om en Veis Istandfættelse og om Fordelingen af Arbeidet derved, saa burde det ikke staae i de Andres Maagte at modsaette sig det hele Foretagendes Udførelse. Jeg skal iøvrigt ikke give Anledning til at forlænge Diskussionen videre, men gjentagende takke den høitærede Minister for den velvillige Imødekommen, han har vist Forespørgselen.

Da Ingen flere begjærede Ordet, erklæredes Forhandlingerne angaaende denne Forespørgsel for sluttede.

Mått gif derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Forespørgsel fra Folkethingetsmændene for Maribo Amts 5te Valgkreds til Indenrigsministeren, saalydende:

„Kan en Herredsfoged eller Postimester forbyde de paa de mindre Sogneveie og Byveie værende Ledde, naar disse ere indrettede overensstemmende med Frdn. 29de October 1794?“

N. Olsen: Naar jeg har tilladt mig at stille denne Forespørgsel til den høitærede Indenrigsminister, maa jeg først bede det høitærede Thing om Undskyldning, fordi jeg har tilladt mig at bringe en tilskyndende saa ubethydlig Sag frem; jeg siger tilskyndende, thi for de Paagjældende er Sagen virkelig ikke saa ubethydlig, som en Deel af de ærede Medlemmer maaskee kunne synes, der ikke tilfulde kjende de herhen hørende locale Forhold. Hollands Falsters Stift er en af de Provindsler her i Danmark, hvor Udstiftningen allerførst gif sig, og der er neppe nogen Lodseier der, ialtfald ikke nogen af de mindre, uden at han har sin Lod smukt inddeelt, og denne Lod atter deelt i Marker, efter en hensigtsmæssig og fornuftig Driftsplan. Naar nu imidlertid en Veis, f. Ex. i en skjæv Vinkel, overstærer en saadan Lod, saa er det jo en Selvfølge, at der bliver Stykker af en temmelig uregelmæssig Figur, som hidtil have været drevne under Cet, men som fremtidigt ikke kunne drives paa denne Maade, idet disse Stykker ligge hver paa sin Side af